

ה"ט 6698/09/21 - חולוד אבו חרפה, אינטרנט 006 (חרפה) בע"מ שתיהן ע"י נגד סמירה בריק, מלאק אגבאריה, נרמין עואודה שלושתן ע"י

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 6698-09-21 אבו חרפה ואח' נ' אגבאריה ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופט אורי גולדקורן
המבקשות	1. חולוד אבו חרפה 2. אינטרנט 006 (חרפה) בע"מ שתיהן ע"י ב"כ עו"ד האני טנוס
נגד	1. סמירה בריק 2. מלאק אגבאריה 3. נרמין עואודה שלושתן ע"י ב"כ עו"ד אחמד מסרי
המשיבות	

החלטה

1. ביום 5.9.2021 הגישו המבקשות, באמצעות בא-כוחן עורך-דין האני טנוס, בקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת במעמד צד אחד נגד המשיבות. בסעיף 50 לבקשה התבקש בית המשפט לאסור על המשיבות לכתוב בקבוצת פייסבוק, לחייב אותן לסגור את קבוצת הפייסבוק וכן לאסור עליהן לקיים כל פעילות חלופית בעניין, לרבות פעילות על ידי שימוש בחשבונות מזויפים. בהחלטתי מאותו יום, בה דחיתי את הבקשה, כתבתי, בין השאר, כי "שאלות של חופש הביטוי בפייסבוק ושל לשון הרע ואיומים לא נועדו להכרעה לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת". ביום 6.9.2021 הגישו המבקשות, באמצעות בא-כוחן, ערעור על החלטתי. הערעור נדון בבית המשפט המחוזי בפני השופט רניאל, אשר ביום 14.10.2021 החליט לקבל את הערעור, וקבע כי התיק יוחזר לבית משפט קמא לדיון לגופו של עניין. בין השאר נכתב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי: "גם המשיבות בתשובתן לערעור הסבירו ארוכות מדוע יש לדחות את הבקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת לגופה".

2. ביום 14.10.2021, מיד לאחר שניתן פסק הדין בערעור, הוריתי למשיבות להגיש תשובה לבקשה עד ליום 30.12.2021. ביום 15.10.2021 הגישו המבקשות, באמצעות עורכי הדין האני טנוס וניזאר טנוס, בקשה "לקבל החלטה מיידית בסעד הזמני שהוגש", על מנת ש"לא להשאיר את המבקשות תחת מתקפה ללא הגנה". הבקשה כללה התבטאויות כלפי בית המשפט וכלפי משטרת ישראל, בזו הלשון (ההדגשות הוספו - א"ג):

"את המשך האיומים ניתן לייחס לפסק דינו של בית המשפט הנכבד אשר בחר במשיכת קולמוס למחוק הליך בעל משמעות חשובה מאוד! המבקשות הפכו ברגע אחד למאוימות יותר, ונחזה שפסק הדין התיר את המתקפה נגדן".

עמוד 1

"שליחתן של המבקשות למשטרה דומה לשליחתן של מבוגר אסקימוסי לעולם הבא".

"המסקנה הינה כי בית המשפט גרם למבקשות להיות תחת הטרדות ואיומים תקופה נוספת החל מיום הגשת הבקשה (5/9/21) ועד ליום 14/10/21, ממש ללא הצדקה ובניגוד גמור להוראות החוק...".

"דקות ספורות לאחר מתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי, וטרם הספיקה יונת הבשורות להעביר בחזרה את ההליך לבית המשפט קמא, הונחתה על המבקשות גזירה נוספת בדמות החלטה לפיה על המשיבות להגיב עד ליום 30/10/21 דבר אשר הביא את המבקשות למסקנה כי ביהמ"ש הנכבד מציב אותם שוב כמטרה נייחת להטרדות לתקופה נוספת של 16 ימים ואולי אף לפגיעה פיזית..

"המבקשות תוהות מדוע בית המשפט מתעקש להשאיר אותן ללא תרופה, ובוחר לשלוח אותם למטווח...".

"המבקשות לא יסבלו מסע הטרדות נוסף והגיעה השעה שבית המשפט הנכבד יפעל לפי הוראות החוק ויתן החלטה בבקשה שעומדת לפניו למתן צו מניעה במעמד צד אחד בלבד!

היום, 17.10.2021, ניתנה החלטתי בבקשה זו, ובה נקבע:

1. בהחלטתי מיום 14.10.2021, במקום 'עד 30.10.20' יבוא 'עד 21.10.21'.

2. לדיון במעמד הצדדים ליום 27.10.21 בשעות 13:30 - 14:30."

כמו-כן נתתי החלטה נוספת, בה קבעתי כי "על בעל דין המבקש להסתמך על מסמכים בשפה הערבית, לצרף תרגום שלהם לשפה העברית".

3. בא-כוח המבקשות, עורך-דין האני טנוס, מאן להשלים עם החלטתי מהיום בבקשתו מיום 14.10.2021. הוא שב והגיש בקשה נוספת, ובה התבטא כלפי בית המשפט באופן הבא (ההדגשות הוספו - א"ג):

"נחזה וכאילו מדובר כבר בעניין אישי בו בית המשפט הנכבד מסרב בכל מאודו לדון בבקשה לפי הוראות החוק הרלוונטיות, והדבר אין נוח למבקשות ולבא כוחן לאור ההתעקשות החוזרת של בית המשפט הנכבד להתעלם ממהות הבקשה.. בית המשפט בוחר להשאיר את המבקשת תחת כווננת האיומים מסיבות לא ברורות... והמבקשות לא

יסכימו להשאיר אותם כמי שנשלחו לקנוסה ... ובית המשפט עדיין מסרב בתוקף לדון בבקשה
מעניין מה יגרום לביהמ"ש הנכבד לדון בבקשה ? ...
גם למבקשות מגיע זכויות בהליך זה! והן עומדות על כך ואינן מבינות מדוע הן נשלחות להיות מטווח בחסות החלטה שיפוטית".

יוער כי הבקשה החדשה, כמו קודמתה, הוגשה ללא תצהיר וללא תרגום לעברית של מסמכים בשפה הערבית (שצורפו לבקשה העיקרית).

4. אינני נעתר לבקשה החדשה, הנחזית להיות בקשה לעיון חוזר, באשר, מלבד המשך ההשתלחויות כלפי בית המשפט, אין בה כל חדש.

5. הסגנון הבוטא והתוקפני כלפי בית המשפט, הן בבקשה מיום 15.10.2021 והן בבקשה החדשה שהוגשה היום, מצד בא-כוח המבקשות, אינו הולם עורך-דין, מנוגד לכללי האתיקה ומקומו לא יכירנו במסגרת התדיינות משפטית. כך נפסק לא אחת על-ידי בית המשפט העליון. בע"א 1365/07 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 11.6.2007) קבעה הנשיאה בייניש כי "סגנון בוטה והשתלחות ללא בסיס בשופט ובהחלטות שיפוטיות אינה מאפשרת לקיים בדיקה עניינית ורצינית של טענה ואינה ראויה להישמע". בבג"ץ 668/14 ואן קול נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.8.2014) קבעו הנשיא גרוניס והשופטים מלצר וסולברג:

"מעבר לכך, העותר מנסח את בקשותיו ואת "דרישותיו" בלשון בוטה, לעיתים אף תוך ניסיון להלך אימים על בית המשפט. התנהלות זו יש לראות בחומרה רבה. אין לאפשר מצב שבו פניותיו של העותר לבית המשפט מהוות פעם אחר פעם במה להשתלחויות ולאיומים כלפי בית המשפט, שופטיו ורשמיו

בית המשפט לא ייזקק להליכים שיגיש העותר אשר ינוסחו בלשון בלתי ראויה, שיש בה משום השתלחות בבית המשפט או ניסיון להלך אימים".

בעמ"ש (מחוזי ת"א) 16608-11-14 י. י. ע. נ' מ. ט. (פורסם בנבו, 3.3.2016) קבע בית המשפט כי "את הביטויים שלוחי הרסן שנכללו בכתבי בי-דין שהגיש המערער, צריך וראוי היה למחוק על אתר, תוך חיוב המערער בהוצאות".

(וראו, גם, כלל 32 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986, שכותרתו "כבוד לבית המשפט").

6. בבג"ץ 10145/17 עו"ד שינדלר נ' שרת המשפטים (פורסם בנבו, 23.1.2018) הזכיר השופט עמית כי "שופט הוא בן אדם ולא מלאך". ככזה, עשוי השופט לעתים לטעות בהחלטתו. לבעל דין שסבור כי שגגה יצאה תחת ידי השופט

שמורה הזכות למצות את הליכי הערעור. לנקוט לשון משתלחת, לשרבב נימה אישית פוגענית בשופט, להטיח בו כי הוא שולח את המבקשות למטווח, לקנוסה או למטרה נייחת מצד מאיימים - אסור לו.

7. המזכירות תעביר לנשיאה ש' אייזנברג העתק החלטתי זו.

ניתנה היום, י"א חשוון תשפ"ב, 17 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.